

PASTOR CHARLES RUSSELL NIE BYŁ RASISTĄ

Dosyć niedawne oskarżenie wobec Russella dotyczy rasizmu. Randall Watters, założyciel Ministries Bethel, oskarża organizację Watch Tower pod przywództwem Pastora Russella o „preferencyjne traktowanie rasy białej” i zamieszczanie na łamach swojego dziennika stwierdzeń wyrażających „niższość czarnego człowieka”. Utrzymuje on, że artykuły te lekceważą czarnych przez nadmierne podkreślanie ich pokornej natury i charakteryzowanie ich jako odznaczających się mniejszą inteligencją, przejawiających mniejsze zainteresowanie głębszymi, intelektualnymi aspektami postania Biblii.

Ze wszystkich oskarżeń przeciwko Pastorowi Russellowi rasizm jest jednym z najbardziej oburzających i niesprawiedliwych. „Rasizm” i termin „rasista”, jak definiuje to słownik Webstera, oznacza: „przekonanie o wrodzonej wyższości jednej rasy, zwłaszcza rasy danego człowieka, ponad inną rasą ludzkości, i postępowanie zgodne z tym przekonaniem”.

Sklasyfikowanie jako rasisty jest szczególnie przygnębiające w stosunku do człowieka o przekonaniach, jakie miał Pastor, który przez całe swoje życie głosił wolność niewolnikom. Jego tematem w ciągu całej jego służby był temat z Pism – okupowa ofiara Chrystusa, a następnie restytucja wszystkich rzeczy straconych w Adamie (**Dz. Ap. 3:19-21**). Dotyczyło to WSZYSTKICH ludzi, nie tylko białych. Wzywało do zbawienia, wolności i sprawiedliwości dla całej rasy ludzkiej będącej w niewoli grzechu i śmierci. A tym, którzy obecnie przyjmują Chrystusa, bez względu na rasę, kolor czy pochodzenie etniczne, Pastor lubił cytować werset z **Gal. 3:28**: „Nie masz Żyda, ani Greka; nie masz niewolnika ani wolnego; nie masz mężczyzny i niewiasty; albowiem wszyscy wy jednym jesteście w Chrystusie Jezusie”.

Pastor Russell urodził się w 1852 r. i wychowywał się w okresie, gdy Stany Zjednoczone były zaangażowane w zacieklą debatę w kwestii niewolnictwa, która w końcu miała podzielić kraj. Niewolnictwo, chociaż bardziej przeważało w stanach południowych, było praktykowane w całym kraju, a życie czarnych ludzi było trudne. Odmówiono im edukacji, a niektóre stany uchwaliły nawet prawa zabraniające uczenia ich czytać. Mieli bardzo niewiele praw, pozwolono im zamieszkiwać tylko określone obszary, a różne stany uchwały prawa zakazujące im noszenia broni, zbierania się w większych grupach, zawierania małżeństw z białymi, zeznawania w sądach przeciwko białym, czy podpisywania umów. W niektórych przypadkach odmawiano im nawet nabożeństw religijnych i chrztu.

Niewolnictwo stało się zatem przyjętym sposobem życia, a czarni ludzie byli powszechnie uważani za stworzenia niższe. Wielu utrzymywało, że czarnego człowieka nie można wykształcić ani

ucywiliżować tak jak białego. Niewiedza trzymała ich w niewoli służby i nawet kiedy zostali uwolnieni od niewolnictwa w 1864 r., wielu z nich pozostało dobrowolnie w tej niewoli, ponieważ – znając tylko niewolnictwo – obawiali się, że nie będą zdolni sami o siebie zadbać. Kwestia niewolnictwa była głównym problemem Ameryki, poczynając od debat konwencji konstytucyjnej w 1787 do wojny domowej, która rozpoczęła się w 1861 r. Od tamtego czasu rola czarnych ludzi w Ameryce wciąż jest jednym z głównych problemów naszej demokracji.

Pastor Russell rozpoczął swoją służbę około 1875 r., podczas okresu znanego w amerykańskiej historii jako „odbudowa”. Nie był politycznym aktywistą ani propagatorem praw obywatelskich – był kaznodzieją, nauczycielem i interpretatorem Słowa Bożego. Razem z innymi duchownymi z regionu był on posłuszny prawom kraju dotyczącym segregacji, co wcale jednak nie oznacza, że pochwalał on te praktyki, jak sądzą niektórzy krytycy.

Jeden incydent cytowany przez jego krytyków miał miejsce podczas prezentacji *Fotodramy* podzielonej publiczności, kiedy czarni ludzie byli poproszeni o zajęcie miejsc na balkonie w teatrze. Pastor poruszył tę kwestię w swoim czasopiśmie w 1914r., gdzie wyjaśnił, że stało się oczywiste, iż skoro obecność kolorowych ludzi wzrasta, to liczba białych będzie proporcjonalnie spadać. By uniknąć narażenia na niepowodzenie pokazu *Fotodramy*, niechętnie zgodził się na taki podział jako alternatywę. Pisał:

„Jest to kwestia przedłożenia albo spraw Boskich na pierwszym miejscu, albo interesów rasy. Wierzyliśmy, że jest naszym obowiązkiem postawienie najpierw Boga i prawdy – za każdą cenę, którą mieliby zapłacić inni czy my sami! [...] Wszyscy kolorowi bracia powinni znać naszą postawę wobec nich – powinni wiedzieć, że kochamy służyć im w każdy możliwy sposób i dać im to, co najlepsze z postanienia Ewangelii; jest to tylko kwestia, czy nasze dawanie im nie pozbawi nas całkowicie możliwości obdarowywania prawdą innych”.

Podczas życia Pastora i lat jego aktywnej służby, Ewangelia była rozpowszechniana przez niego i jego współpracowników w wielu częściach świata, łącznie z Afryką. Dawano świadectwo na dużą skalę i wielu przyjęło posłanie Pastora w Zachodnich Indiach, Jamajce i Barbadosie. Jeden przypadek takiej pracy w Afryce jest opisany w lutowym wydaniu Watch Tower z 1907 r., w którym Pastor stwierdza:

„Z wielką radością będziemy współpracować, zgodnie z naszą oceną Pańskiej woli, z każdym czarnym czy białym, który pragnie zaangażować się w tej części pracy żniwa”. W tym samym artykule Pastor napisał:

„W różnych częściach naszego kraju zebrania bereańskich badań już się rozpoczęły wśród kolorowych przyjaciół. Rzeczywiście, o wielu z naszych drogich braci możemy z całą pewnością powiedzieć, że są często lepsi od białych we właściwym rozbieraniu Słowa i jasnym przedstawianiu go innym. Możemy również o nich powiedzieć, że w miarę jak wzrasta ich wiedza, ich poziom prawości i moralności wydaje się być na równie wysokim poziomie, jak w przypadku białych braci”.

Czytanie lub słuchanie nieuprzejmych i nieprawdziwych rzeczy napisanych lub mówionych o Pastorze Russellu nie jest zaskakujące. Krytycy używają jego własnych słów do atakowania go – słów często wyjętych z kontekstu, których pierwotne znaczenie dostosowywali do swoich wypaczonych oskarżeń. Takim jest też oskarżenie Pastora o rasizm.

Mamy oto człowieka, który napisał ponad dwa miliony słów w książkach, traktatach, ulotkach i kazaniach do gazet. Nie jest trudno znaleźć jakiś brak spójności w tym, co zostało napisane w okresie ponad czterdziestu lat. Pastor nie był doskonały, nie był natchniony (w takim sensie, jak natchnionymi byli pisarze Biblii) i nie podawał się za proroka. Popęłił kilka błędów, jak wszyscy ludzie, ale z pewnością nigdy nie był rasistą. Był doskonałym pisarzem i gdyby wierzył w rasizm i popierał go, byłoby to bardziej niż oczywiste i znalazłoby odzwierciedlenie w jego wszystkich pismach, nie tych kilku wybranych i wyjętych z kontekstu.

Jednakże zmarły nie może odpowiedzieć na ataki, więc krytycy skorzystali z tej okazji, by go zdyskredytować. Naszym celem nie jest zajmowanie się tymi przeciwnikami Russella, ponieważ jesteśmy przekonani, że bez względu na to, co powiemy, nic ich nie zniechęci i nie sprawi, że zmienią zdanie. Po prostu zacytujemy kilka rzeczy, które Pastor napisał i być może niektórzy jeszcze niezdecydowani dojdą do lepszego zrozumienia, jakie było jego życie. Zachęcamy również wszystkich pragnących prawdy do przeczytania serii Wykładów Pisma Świętego napisanych przez Pastora i by ocenili sami te tomy, tak jak Pastor wszystkich zachęcał, zgodnie z **1 Tes. 5:21**: „Wszystkiego doświadczajcie, a co jest dobrego, tego się trzymajcie”.

Poniżej zamieszczamy kilka sprawozdań z Watch Tower, w których Pastor pisał o równości i jego miłości do wszystkich, bez względu na rasę, wyznanie, kolor czy pochodzenie narodowe. W czerwcowym numerze swojego czasopisma z 1888 r. pisał:

„Wielu może twierdzić, że chłopcy byli szczęśliwsi wiele lat temu, kiedy nie posiadali możliwości edukacji, żyli w niewiedzy itd., a w zasadzie byli kupowani i sprzedawani z ziemią. W wielu przypadkach może to być prawdą, podobnie również, bez cienia wątpliwości, wielu Murzynów, będących kiedyś niewolnikami w Stanach Zjednoczonych było szczęśliwszych i lepiej wyposażonych za czasów niewolnictwa, niż teraz, kiedy sami sobie są panami. Ale zasada jest taka, że WOLNOŚĆ jest potrzebna do rozwoju ludzkiego umysłu i samokontroli oraz ogólnego postępu w kierunku prawdziwego celu ludzkiej egzystencji.

Mówiliśmy o sprawiedliwości, a nie o tymczasowych względach praktycznych, jak widzą to wąskie umysły z samolubnego punktu widzenia. Mówiliśmy także z punktu widzenia »przyszłego sądu« mającego niebawem przyjść, ponieważ znajdujemy się na początku wielkiego Dnia Sądu – wieku Tysiąclecia, w którym prawo będzie miarą, a sprawiedliwość wagą (**Iz. 28:17**), w którym również, niesprawiedliwi otrzymają sprawiedliwą zapłatę.

Chociaż można twierdzić, że dla mas »nieświadomość była błogosławieństwem«, to nie można już dłużej

tak mówić. Wkrótce takie i PODOBNE ZŁO doprowadzi do czasu wielkiego ucisku, przepowiedzianego przez Pismo. Niech wszyscy święci analizują uważnie każdy czyn i związek ze sobą nawzajem i ze światem; upewnijmy się, że sprawiedliwość zwycięża w każdym przypadku – że nie czynimy innym tego, czego nie chcielibyśmy, aby oni nam czynili, gdybyśmy zamienili się z nimi miejscami – upewniając się, że jeśli już błądzimy, to po stronie dobroci. A jeśli znajdujemy się wśród tych cierpiących niesprawiedliwość, to właśnie my bardziej niż inni musimy wykazać się cierpliwością i wyrozumieniem, nie szukając możliwości oddania złem za złó, ale przypominając sobie słowa Apostoła – »Nie mścijcie się sami, najmilsi: ale dajcie miejsce gniewowi; albowiem napisano: Mnie pomsta, a Ja oddam, mówi Pan« (Rzym. 12:19; 5 Moj. 32:35).

W Watch Tower z 15 lipca 1902 r. Pastor Russell stanowczo polemizuje z rozpowszechnianą w ówczesnym czasie teorią, jakoby czarny człowiek był zwierzęciem. Stwierdza on, że „nie istnieją takowe dowody, a mocne świadectwo Biblii świadczy o czymś wprost przeciwnym”.

Pisze między innymi: „Zauważcie słowa Apostoła: »Bóg, który stworzył świat i wszystko [...] z jednego pnia (w ang. krwi) wywiódł też wszystkie narody ludzkie, aby mieszkały na całym obszarze ziemi« (Dz. Ap. 17:24-28).

Później, w tym samym artykule, Pastor rozwinął kolejne fragmenty Biblii odnośnie tego pytania. Napisał on:

„Dowody biblijne są całkowicie sprzeczne z teorią wspomnianą w pytaniu. Weźmy na przykład pod uwagę fakt, że Mojżesz poślubił Murzynkę [Seforę] i miał z nią dzieci. Według tej teorii krytykowalibyśmy to jako niewybaczalny grzech w oczach Boga, cielesne połączenie pomiędzy człowiekiem a zwierzęciem. Zgodnie z tą teorią Mojżesz byłby całkowicie odrzucony od Boskiej łaski. A co znajdujemy? Coś wprost przeciwnego. To właśnie po tym ślubie Bóg wybiera Mojżesza jako swego przedstawiciela i przywódcę do wyprowadzenia swego ludu z egipskiej niewoli.

Ponadto gdy brat Mojżesza Aaron i jego siostra Miriam, a zwłaszcza ona, karcili go za to małżeństwo z Murzynką, Pan obronił go w tej sprawie i ukarał Miriam plagą trądu jako karą za jej niewłaściwe zachowanie i słowa w tej kwestii (zobacz opis w 4 Moj. 12). Sefora była Etiopką, nazwaną w żydowskim tekście Kuszytką.

Ebedmelech, również Etiopczyk, był jednym z królów domu Sedekiasza i należy zauważyć, że był on zarówno życzliwy, jak i gorliwy dla proroka Pańskiego Jeremiasza, i był dowódcą trzydziestu ludzi, którzy uwolnili go z więzienia (Jer. 38:7-12). Zatem argument tych, którzy uważają, że murzyn jest pozbawiony organizacyjnej inteligencji i zdolności, chyba że ma domieszkę białej krwi, okazuje się błędny”.

Inne przykłady wyjątkowych postaci będących Murzynami, o których Biblia wspomina, były również przytaczane: królowa Saby odwiedzająca Salomona podczas szczytu jego chwały i etiopski eunuch, do którego Bóg specjalnie posłał Filipa, aby obwieścić mu posłanie zbawienia. Wszyscy oni są cudownymi przykładami pokazującymi, że Murzyn nie tylko został stworzony przez Boga jako członek rasy ludzkiej, ale i w wielu przypadkach był szczególnie uprzywilejowany i zaszczycony

przez Niego.

Na koniec należy także wspomnieć wszechstronne stwierdzenie Pastora: „Nie mamy najmniejszego uprzedzenia rasowego, [...] kochamy kolorowych braci takim samym ciepłem naszych serc, jak kochamy białych”.

Opracowano na podstawie: Charles F.Redeker, *Pastor C.T. Russell. Messenger of Millennial Hope*, s. 247-259.

Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.